

Životopis Jarmily Skuhrové

Jarmila Skuhrová, rozená Beránková, se narodila 13. ledna 1935 v Nýřanech jako jediné dítě Františka Beránka a Anny Beránkové. Její otec pracoval ve Škodových závodech, zatímco matka byla ženou v domácnosti.

V důsledku druhé světové války se rodina musela z Nýřan přestěhovat na Bílou Horu v Plzni, aby Jarmila nemusela navštěvovat německou školu. Byt se podařilo sehnat ve vile na Bílé Hoře díky známostem. Jarmila prožila celou 2. světovou válku právě tam. Jako dítě docházela na 18. základní školu v Plzni s ostatními dětmi z Bílé Hory.

Dne 17. dubna 1945 zažila velký letecký nálet na Plzeň, který částečně zasáhl i jejich rodinný dům. Při dalším náletu se již musela spolu s rodinou ukrýt ve sklepě. Tentokrát byl jejich dům poškozen ještě výrazněji a bylo jasné, že dům nepůjde obývat.

Dne 25. dubna 1945 se Jarmile narodil bratr. Jeho narození provázely dramatické okolnosti, protože sanitka, která během náletu na Škodovy závody převážela maminku Jarmily, narazila do stromu. Její bratr se tak narodil v nabourané sanitce na cestě k porodnici.

Při osvobození Plzně 6. května 1945 se Jarmila běžela podívat do města. Měla velké štěstí, protože ji zahlédl soused, který ji na motorce odvezl pryč z centre a uchránil ji tak před střelbou německých vojáků, kteří se snažili bránit.

Společně se svým mladším bratrem také chodila pro potravinové dávky, které rozdávali američtí vojáci. Po válce se aktivně věnovala cvičení v Sokole.

Dne 1. června 1953 proběhla měnová reforma. Jarmila se tehdejších protestů nezúčastnila, což se později ukázalo jako šťastné rozhodnutí. Její otec se obával, že případná účast by mohla negativně ovlivnit její možnost dokončit studium.

Po absolvování Střední hospodářské školy v Plzni obdržela umístěnkou do Škodových závodů, kde měla nastoupit do zaměstnání. Sama však měla jiné plány a do Škodovky nastoupit nechtěla. Umístěnkou však musela podepsat, jinak by nemohla odmaturovat. Na naléhání svého otce ji nakonec přijala.

Ve Škodových závodech pracovala na personálním oddělení. Právě zde poznala svého budoucího manžela. Po osmi měsících známosti se vzali a narodili se jim dva synové.

Po několika letech strávených v invalidním důchodu nastoupila jako civilní zaměstnankyně nejprve jako zapisovatelka rentgenového oddělení a později ji přijali do ekonomického úseku Vojenské nemocnice v Plzni. Na této pozici pracovala až do odchodu do starobního důchodu. Většinu svého života prožila v Plzni, kde žila i v době vzniku tohoto projektu v roce 2026.